

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Fællesudvalg i Henhold til Grundlovens § 45 til Foretagelse af Valg af et Medlem af Overskyldraadet og et Medlem af Landsoverskatteraadet.

Der valgtes: *Ivar Berendsen, Alfred Christensen, Johs. Fog-Petersen, Niels Petersen, Sigvald Olsen, L. D. Rasmussen, Mortensen, N. C. Christensen, J. C. Christensen, Klaus Berntsen, Sigurd Berg, Thomas Larsen, Nørhave, Johan Knudsen og Abrahamsen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Kornlov for Høstaaret 1919—20.

Forhandlingen genoptoges.

Pinstrup: Jeg sluttede i Gaar med at pege paa den slette Handelsbalance, vi har, og som der er Udsigt til, at vi vil vedblive at have, og gjorde den Betragtning gældende, at det eneste Middel herimod var, at vi atter kom til at tage vor Produktion op, og at det i første Linie vil være Landbrugets Produktion, der vil være i Stand til at bedre paa denne slette Handelsbalance. Det foreliggende Lovforslag er, mener jeg, i saa Henseende uheldigt. Det fremmer ikke de Muligheder for en Produktion, som Landbruget sidder inde med. Det er ganske givet, at naar Folk skal levere deres Korn til Staten for 30 Kr. pr. Tønde, og de saa skal give 40 Kr. for at faa en Tønde Majs med hjem igen, vil der være mange, der vil lade være at gøre et saadant Bytte, og det fremmer ikke Produktionen. Jeg mener for øvrigt, at den foreslaaede Ligning, foruden at det er et slet Grundlag, den lægges paa, er fuldkommen overflødig, thi der er jo Brødkorn nok her i Landet, naar Fodrings- og Udførselsforbudet opretholdes. At lægge en saadan Ligning forekommer mig at være en Ødslen med Tid, Papir og Penge, og jeg vil derfor advare imod under de nu foreliggende Forhold at lægge en saadan Ligning, hvorefter man fratager Landbrugerne 3½ Mill. Tdr. Korn, som de ellers vilde bruge i deres egen Bedrift og fodre op ligesom før Krigen, uden at erstatte det med andet Foderstof. Gælder de Priser, jeg nævnedes før, er det ganske lige til, at det ikke er

andet end en forlods Beskatning af Landbruget paa 30 Millioner. Det er min Overbevisning, at naar Landbruget faar bragt sine Besætninger op paa samme Højde og sin Jord i samme Gødningskraft som før Krigen, er Jordbruget som Helhed — der kan være enkelte Undtagelser — ikke bedre stillet end før 1914. Vi har fra Landbrugets Side, som jeg i Gaar bemærkede, fundet os i meget under Krigen, da Landet var afskaaret fra Tilførsler, men nu staar vi og skal atter oparbejde den Landbrugsindustri, der er en Livsbetingelse, tør jeg paastaa, for de 9/10 af det danske Landbrug. Det nytter ikke at trække det Skel mellem store og smaa Landbrug, som det ærede Medlem for Lejre-Kredsen (N. Frederiksen) saa uhyre gerne vilde have trukket. Det passer slet ikke. Skal man trække et Skel, kan man maaske sige, at den ene Tiendedel af de danske Landbrugere er kornsælgende, men de 9/10 er ganske sikkert Kornkøbere og har derfor samme Interesse i disse Forhold. Men man kan ikke her drage Skel efter Husmandsforeninger og Landboforeninger, noget saadant har ingen Steder hjemme. Det er min Opfattelse, at den foreslaaede Kornlov vil komme til at virke uheldig paa en saadan Genoptagelse af vor Produktion, som er ønskelig. Kornligningen er overflødig, og den lægges stadig paa et uretfærdigt Grundlag. Jeg vil derfor henstille til Regeringen, at den ikke bruger sin Magt til at drive sine Partier frem til en Vedtagelse af denne Kornligning, af denne Kornlov, i det hele taget vil den af mange føles som et ligefremt Brud paa Grundlovens Bestemmelser om Ejendomsretten, om fuld Erstatning, særlig nu, da vi har en Værdimaaler i Majs. Det er rimeligt, at Socialdemokraterne ser med Velvillie paa saadanne Foranstaltninger. Det vil de jo kunne tage som et Præcedens for Fremtiden, skønt jeg nok ser, at den nye socialdemokratiske Regering i Ungarn har skyndt sig at bekendtgøre, at den har genindført den private Ejendomsret. Men hvad siger Landborepræsentanterne indenfor det radikale Venstreparti til dette? Vil det kunne passe dem enten at lamme Landbrugets Produktion eller ogsaa gaa med til denne forlods Ekstrabeskatning af Landbruget? Men maaske er de bundne dertil, saa der ikke er noget at gøre ved det.

Jeg skal nu pege paa, hvorledes denne Ligning har ramt højst ulige og ogsaa vil ramme højst ulige i Aar. Den rammer stadig de magre Jorder haardest, dels fordi